

Emlékezés dr. Drégely [Dreyer] Józsefre

Dr. Drégely (Dreyer) József azokhoz a demokratikus gondolkodású, polgári értelmiségi egyéniségekhez tartozott, akik a haza szolgálatát és hazaszeretetüket egybefűzték az elnyomott nép helyzetének megváltoztatása szükségességének felismerésével. Felsőfokú beosztásokban és tisztségekben cselekvő részese volt az első magyar proletárhatalomnak, és a felszabadulás után a szocialista társadalom megteremtésének.

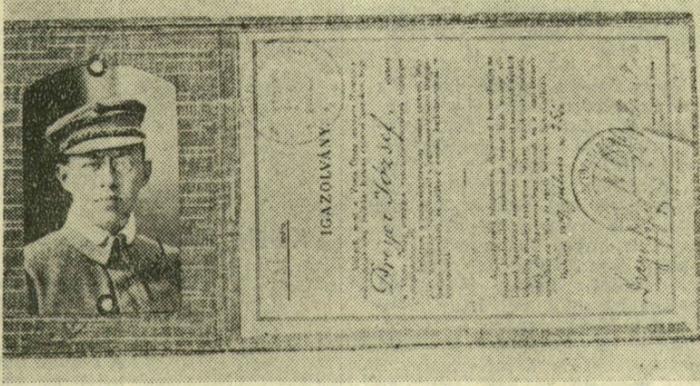
1887. szeptember 23-án született. Mezőhegyesen. Édesapja patkólovácsból lett szorgalmas tanulóval gyógykovács, később állatorvosi diplomát szerezve, Szeged főállatorvosi tisztét töltötte be. 1911-ig. Fia a szegedi piarista gimnázium elvégzése után Budapesten kezdte, majd Kolozsvárot fejezte be egyetem jogi tanulmányait. 1912-ben avatták az államtudományok doktorává, 1912-ben a szegedi rendőrkapitány sárga főtiszt beosztásához jutott, majd 1915-ben rendőr alkapitánnyá nevezték ki.

Az 1918. évi polgári demokratikus forradalom és az 1919. március 21-én kikiáltott Tanácsköztársaság között a forradalmi eszmék hatására magáévá tette a szocialista forradalom célkitűzéseit. Először a szociáldemokratákhoz csatlakozott, majd a kommunista programjának megvalósításáért szállt síkra, a marxista-leninista eszmék tudatos, cselekvő harcosává vált.

Mint Szalay János tanító és újságíró — a Kommunista Magyarországi Pártja szegedi szervezetének alapító tagja — még halála előtt Gál Endre történésznek a szegedi direktórium tevékenységéről adott visszaemlékezésében felidéz: legelőször a városi rendőrség lépett be a pártba, s ebben a legtevékenyebbek dr. Drégely József és Szakáll József rendőrkapitányok voltak, akiket ő úgy ismert, mint kommunistákat. Később, az ellenforradalom felülkerekedése után, az elfogott dr. Drégely József ellen a szegedi főügyész által összeállított vádpontok egyike az volt, hogy ő kezdeményezte az 1912. február 12-én megalakult rendőrtanácsot, és az ő elnöklése alatt határozta el a rendőrség, hogy belépnek a magyarországi rendőrség szakszervezetébe.

Az első magyar proletárhatalom szegedi direktóriumának, Szeged dolgozó népének igen nagy szüksége volt politikailag megbízható rendőrkapitányra az itt szerveződő proletárállam ellenségeivel szemben. Dr. Drégely József rendőrkapitány tudásával, éberségével, határozott intézkedéseivel nagy hasznára vált a szegedi direktóriumnak és a Tanácsköztársaságnak.

Földes Péter író a Délmagyarország 1963. július 31-i számában a „Szamuly Tibor bajtársa” című cikkében ismertette Drégely József rendőrkapitány érdemeit: a francia imperialisták csapatát által körülvárt Szegedről és vidékéről nagy mennyiségű hadianyagot juttatott el gépkocsikkal a Vörös Hadsereg számára. A francia imperialista, fegyveres intervenciók erők és a belső ellenforradalmi szervezkedés 1919. március 27-ére virradóra visszavonulásra kényszerítette a proletárállam szegedi vezetőit. A Kiskunfélegyháza visszavonuló direktórium tagjainak megbízása szerint, Drégely József Szegeden maradt, és újabb merész akciókat hajtott végre. A Szegedi Forradalmi Bizottság (Külvárosi Direktórium) április 1-én Kiskunfélegyházán megtartott ülésére megérkező dr. Drégely József jelentette, hogy „a forradalmi végrehajtó bizottságtól kapott megbízást végrehajtva, gépkocsikon rendőröket, katonákat és csendőroket, valamint hadianyagot szállított ki Szegedről, s mindezt a direktóriumnak átadja”. Szegeden tartózkodva, megfigyeléseket végzett a franciák magatartásáról és szándékairól, az ellenforradalmi szervezkedésről és a munkásság hangulatáról. „A Forradalmi Tanács köszönetét fejezi ki Dreyer elvtársnak, bravúrös cselekedeteiért.” Ő újabb akció engedélyezését kérte, de a Forradalmi Végrehajtó Bizottság úgy döntött: más fontos feladatok végrehajtá-

Dr. Drégely (Dreyer) vörös őrségi nyomozótisztii igazolványa, 1919-ben

sa érdekében maradjon ott, és Felegyházáról folytassa munkáját. Ezután a szegedi külvárosi direktórium megbízta dr. Drégelyt a Vörös Őrség megszervezésével Szeged város külterületén. Mint korabeli igazolványa tanúsítja, a Magyar Vörös Hadsereg dandárparancsnoka és a Vörös Őrség országos parancsnokságának nyomozótisztjeként folytatta munkáját.

A proletárhatalom megdöntése után, október elején elfogták és Szegedre szállították. Az 1919. november 5-én keltezett vádemelési indítvány után, 1920. február 28-án a szegedi törvényszék két-évi fegyházbüntetéssel sújtotta, „a személyes szabadság megsértésének büntetése és a hivatali hatalommal való visszaélés vétsége miatt”. A kétévi büntetés letöltésével nem nyerte vissza szabadságát, hanem 1921. október 11-én Makón, a szegedi törvényszék, újabb négyévi börtönbüntetésre ítélte. Itt megjegyezzük: téves az a közlés, a Csongrád megye forradalmi harcosainak életrajzi gyűjteményében, amely szerint 1920-ban amnesztíval szabadult a börtönből. A szegedi Csillagbörtön névmutatójában, a 3009. törzsszámot viselő Dreyer (Drégely) József 1923. február 21-én szabadult a börtönből, amnesztíval.

Szabadulása után még hosszú évekig politikai jogvesztés alatt állt. 1924-ben a szegedi Orion Bőrgyárban timárinas lett, majd tízmáregédként dolgozott. A 30-as évek elején osztályvezetővé, majd később ugyanott a gyár cégvezetőjévé nevezték ki. A 30-as-40-es évek elején a szociáldemokrata párt szegedi szervezetében ismert dr. Berkes Pál orvossal tartott kapcsolatot és volt vele jó barátságban. 1934-ben kötött házasságot: Polczner Ilonával, aki jelenleg az Arany János utca 11. szám alatt lakik.

A 30-as és 40-es évek elején az Orion gyárban olyan ismert baloldali érzelű munkások dolgoztak, mint Kekezovich János, Balogh István, Gladic József, Pusztai (Pipicz) József, Dáni János, Engi István és Galotti Ferenc. A gyárat 1939 őszén hadiüzemmé nyilvánították, és a német Gestapo egyik magyarországi megbízottját állították a katonai célokra termelő gyár élére. Ekkor a rendkívüli veszélyekre, amely az ottani baloldali munkásokot fenyegette, Drégely József műszaki vezető hívta fel Kekezovich János figyelmét.

A Szovjet Hadsereg előrenyomulása és közeledése Szeged felé sürgős távozásra kényszerítette az Orion bőrgyár vezetőit 1944. október elején. A gyár — egy korabeli jegyzőkönyv szerint — 1944. október elején került a Szovjet Hadsereg ellenőrzése alá, mint katonai üzem. Dr. Drégely József és a gyár munkásainak többsége nem hagyta el Szegedet, a parancs ellenére sem. A Vörös Hadsereg bevonulása után a gyár, Drégely József vezetésével az élen, nyomban megkezdte a termelést teljes kapacitással.

1944. december 27-én a szakszervezetek székházában az üzemi tanácsok megalakításáról hozott határozat szellemében dr. Drégely József, Agócsi Gyula, Kekezovich János, Engi István, Kovács István, Sibiriczky István és Gábor János 1945. január 12-én megalakították az Orion bőrgyár üzemi tanácsát. Az alakuló ülést dr.

Drégely József korelnök, cégvezető nyitotta meg. 1945. február 1-én tagja lett a kommunista pártnak. A Szegeden kibontakozó népidemokratikus forradalmi átalakulás és a letűnt fasiszta rendszer maradványainak felszámolása ismét a rendőrség szolgálatába szolgáltatta. 1945. márciusában a polgárőrségbe, majd 1945. október 1-én a rendőrségbe, majd 1945. október 2-án tartott ülésén nyújtotta be lemondását. 1945. augusztus 9-én a belügyminiszter rendőri alezredessé, majd 1945. szeptember 20-án, soron kívüli előléptetéssel, rendőri ezredessé nevezte ki. December 4-én a Szekszárdra áthelyezett Komócsin Illestől átvette a szegedi rendőrkapitány politikai osztályának vezetését. A Délmagyarország 1945. december 6-i száma így mellátta a szegedi rendőrség politikai osztályának vezetésében bekövetkezett változást: „Dr. Drégely József személyében olyan elvtársunk került a politikai osztály élére, aki hiánytalanul meg tud felelni azoknak a követelményeknek, amelyeket a mi közeletünknek ez a nehéz órhelye megkíván.” Igen kiélezett belpolitikai viszonyok, az osztályharc fokozódása közepette és a demokráciaellenes erők szüntelenül irányuló támadásai idején irányította a politikai rendőrség tevékenységét. Nagy gondot fordított a rendőrség szakképzésének fejlesztésére. Számos, ma élő és még aktív harcostársa elismeréssel nyilatkozik Dr. Drégely József közvetlen és elnyomó emberi tulajdonságairól ugyanúgy, mint szaktudásáról, megfontolt intézkedéseiről és határozottságáról. A demokratikus népi hatalom kivívásáért folytatott harc során, érdemei elismeréseként, 1946-ban belügyminiszteri dicséretben részesült, a reakciók erők szegedi csoportjainak felszámolásáért és a rendőrség állományának demokratikus szellemű neveléséért. 1947. augusztusban a belügyminiszter a szegedi rendőrkapitány vezetésének helyettesévé nevezte ki. Munkájának elismeréséül elnyerte a Köztársasági Érdemérem ezüst fokozatát, a Közbiztonsági Érem bronz és arany fokozatát. Fontos beosztásában még arra is jutott energiája és figyelve, hogy országos hírű, magas művészi színvonalú rendezőnek szervezzen, amely hosszú éveken át egyik erőssége és bázisa volt Szeged zenei életének. A szegedi rendőrségi kultúregyesületnek is vezetője volt. 1946-1953 között.

Dr. Drégely József rendőri ezredes korára és meggyengült egészségi állapotára tekintettel 1953. februárjában helyezte nyugállományba a belügyminiszter. 1957. augusztus 31-én bekövetkezett haláláig tevékenyen vett részt Szeged társadalmi életében. Az 1956. évi ellenforradalom felszámolásában aktív szerepe volt, és bekapcsolódott a karhatalmi erők újjászervezésébe is.

Dr. Drégely József életútja tanulságos és példamutató számunkra. Forradalmi meggyőződését nem vesztette el az ellenforradalmi időszakban sem. s 1944. októbertől ott folytatta életútját, ahol 1919. augusztusban megszakítani kényszerült.

DR. SÁRKÓZI ISTVÁN

A nagy tűz mása

Úgy megszoktuk az olajosokat, észre se nagyon vesszük őket. Ég a fálya az algyói útnál? Kinek újdonság az? Ha kis felhő van a város fölött, vörösre festi az éjszakai eget a fálya lángja. Lüktet a pirossága — dolgozik Algyó. A mai kamasz amikor rácsodálkozott a világra, ez az olajmező már benne volt.

Akkor vesszük észre tehát a mi olajunkat, ha másképpen beszélnek róla, vagy valami másképpen történik. Jön a hír, tüzoltási, kitérésvédelmi gyakorlat lesz. Azonnal nincs fontos dolga újságíróknak, fotósoknak, tévésnek, rádiósoknak, azt meg kell nézni. Mondhatnánk, végy elő egy szál gyufát, gyűjtsd meg, tartsd fölfele, fűjél el a lángját — és képzeld el ugyanezt hatszázszoros nagyságban, ezt látod majd kint is. Biztosra veheted, hogy meggyújtják, lesz a lángja legalább 30 méter magas, dübörgését nem is fűled, hanem a melled és minden zsigered hallja majd, de az is biztos, hogy eloltják, meg az is, hogy a végén kimondják: a gyakorlat sikerült. Ami ezen túl van, azért érdemes ide jönni.

Mi van? Csönd és nyugalom. A gyakorló kút szája mellé két vasat fűr öt-hat ember a földbe, hajtják körbe a szarát, mint régen a gyalogringlist kergettük. Meséli egyik, milyen volt a búcsú. Ő mindig le akart mászni, hogy székbe ülhesse, de a gazda mindig visszakérgette. Mi meg viccelődünk, hogy talán kis kutat fűrnak a nagy kút mellé. Most látom közelről, minden sisak alatt frissen borotvált arc látható. Ünnepe lesz? Piszkos, nehézségek munkája. Minek ide az ünnepi fizimiska? Esemény lesz.

Háromnegyed tíz: próbálgatja valaki ostoronyeles rádióját a kút szájánál, mondja bele, hogy kicsi gázt adj. Vagy új a rádió, vagy nem bízik benne, vagy csak a kezében van a mozdulat, teljes karförgással mutatja is, hogy fordítsa a csapot. Jön egy fekete ruhás, szája csücskében cigaretta lóg, meggyújtja a gázt, mint turisták a gyorsfűtőt. A fotósok meg bandában állnak, meg beszélgetnek is egymással, csak félszempennel néznek oda. Egy kisfilmes kecskelábra szereli a kameráját. Sajnáljuk. Aki itt nem mozog, nem él meg. Kiabál valamelyik szertartásmester, kié a Trabant? Vigye el, jöember, úgy összerapossák a tüzoltók, azt se tudja majd, hogy volt autója.

Kiül a napra a barnába öltözött brigád. Más dolguk nincsen, ha valamelyik csap — tolózár az olajos nevé — elromlik, legyen aki megcsinálja. Ok a tűzhöz közel nem mennek, akkor se, ha netán elszabadul a tűz.

Öltözködnek a sztaniolba csomagolt emberek is. Ismerem ezt a ruhát, talán az első öltönyöt kezdve. Tűzbe ment vele, aki kipróbálta. Állta a ruha is, és az is, aki benne volt. Hermann István lép bele a nadrágba, ő mondja, Dunántúlról jöttek. Nem tart meglepetéstől, sokszor eljártak már ezt a gyakorlatot. Mikor a legelőt? A nagy tűznél, itt Algyón, a 168-as kútnál. „Kigyőbörbe”, fekete gumiruhába bújjuk egy másik brigád. Ok a specialisták. Akkor dolgoznak, amikor tűz már nincsen, csak zuhog a fejükre az olaj. Most még csak rántottacsínáló kis láng ég. Mozdul a csapos, csavar egyet, zúgni kezd a tűz. Mordul nagyot, emelkedik a láng, kezd megegy lenni, aztán elalszik. Gejzir lesz a tűz helyén, jó magas és piszkos. Most kezd futni három ember, a nyugodt cihelődésből most kezd gyakorlat lenni. Sziréna bög, tüzoltók jönnek, tűz meg még nincsen. Legalább öt-ször meggyújtják, annyiszor el is alszik. Valaki megjegyzi, az biztos, hogy elfojtják a kitérészt, de nem biztos, hogy meg is tudják gyújtani. Megszólal a hangszóró, bmondja, nincs hiba semmi, csak messziről jön a gáz és az olaj, és víz van az idevezető csőben. Amíg kitisztul, addig elmondja, a kút napi 5 ezer köbméteres hozamát jelképezi majd a kitérés, és 100 atmoszfé-

ra nyomással lép ki a gáz a csőből.

Megint elalszik. Jön a fekete-csuklyás, de már nincs cigarettája, csóvát dob át a kút fölé, rákapcsol a csapos, indulhat az igazi gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az akkori rohamcsapatokat, ahogy gyakorlat. A sztalionba csomagolt emberek fejükre húzzák a kámszát, horgosra hajlított vas-kampójával úgy áll egyik, mint valami idegen bolygóról ideszakadt püspök, és szinte gombnyomásra lódulnak. Minden tüzoltó őket öntözi. Ez én agyamban most hívódik vissza az igazi, a veszedelmes, a nagy tűz képe. Látom az